

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Tehinstal Grup”, în procedura falimentului simplificat,

în procesul de insolabilitate a societății cu răspundere limitată „Tehinstal Grup”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, prin care a fost repusă în termen cererea de validare a creanței înaintate de către Serviciul Vamal față de debitorul societatea cu răspundere limitată „Tehinstal Grup”, în procedura falimentului simplificat,

c o n s t a t ă:

La 15 august 2013, debitorul SRL „Tehinstal Grup” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate în privința sa.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 august 2013, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul SRL „Tehinstal Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate și în scopul prevenirii modificării stării bunurilor întreprinderii în perioada de observație a debitorului a dispus aplicarea măsurilor de asigurare în conformitate cu prevederile art. 23 din Legea insolabilității, desemnînd în calitate de administrator provizoriu ÎI „Sîrbu Roman”, deținătorul certificatului de instruire profesională nr. 18667 din 23 martie 2011.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013, a fost constatată insolabilitatea debitorului SRL „Tehinstal Grup” și intentată procedura simplificată a falimentului SRL „Tehinstal Grup”, fiind desemnat în funcția de lichidator al SRL „Tehinstal Grup” pe Roman Sîrbu, deținător al certificatului de calificare nr. 18667 din 23 martie 2011, eliberat de Academia de Administrare Publică pe lîngă Președintele Republicii Moldova.

Prin aceeași hotărîre s-a stabilit termenul limită pentru înregistrarea cererilor de validare a creanțelor de către creditori, pînă la data de 10 februarie 2014, iar ședința de validare a creanțelor a fost numită pentru data de 04 martie 2014.

La 19 noiembrie 2015, creditorul Serviciul Vamal al Republicii Moldova a depus cerere privind validarea creanțelor față de SRL „Tehinstal Grup” prin care a solicitat validarea creanței în mărime de 877254, 82 lei, dintre care 576828, 78 lei constituie drepturi de import, iar 300426, 04 constituie penalitate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2016, a fost destituit Roman Sîrbu din funcția de lichidator al debitorul SRL „Tehinstal Grup” și desemnat în funcția de lichidator al SRL „Tehinstal Grup”, administratorul autorizat Gavriș Nicolae, titularul autorizației nr. 95 din 14 ianuarie 2015 emisă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

La 23 mai 2016, creditorul Serviciul Vamal al Republicii Moldova a depus o cerere suplimentară la cererea de validare a creanțelor față de SRL „Tehinstal Grup”, solicitînd repunerea în termenul de validare a creanței și satisfacerea creanței totale în mărime de 1018773, 17 lei, dintre care 576828, 78 lei constituie drepturi de import și 441944, 39 lei constituie penalitatea.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, a fost repusă în termen cererea de validare a creanței înaintate de către Serviciul Vamal față de debitorul SRL „Tehinstal Grup”, în procedura falimentului simplificat și s-a stabilit ședința specială de validare a creanței înaintate de către Serviciul Vamal, față de debitorul SRL „Tehinstal Grup”, în procedura simplificată a falimentului, pentru data de 28 noiembrie 2016, ora 15:00.

La 19 iulie 2016 și la 01 septembrie 2016, SRL „Tehinstal Grup”, în procedura falimentului simplificat a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvabilitate, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016 cu emiterea unei decizii prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea Serviciului Vamal privind repunerea în termen a cererii de validare a creanței.

În motivarea cererii de recurs a invocat că încheierea instanței de insolvabilitate este neîntemeiată deoarece hotărîrea instanței de insolvabilitate din 24 decembrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial la 24 ianuarie 2014, respectiv creditorul Serviciul Vamal avea posibilitatea să cunoască despre intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL „Tehinstal Grup”, în procedura simplificată a falimentului.

Mai indică că la materialele dosarului este anexată evidența contabilă a

debitorului, unde este prevăzută lista creditorilor SRL „Tehinstal Grup”, conform căreia Serviciul Vamal nu figurează ca creditor, respectiv, SRL „Tehinstal Grup” neavând careva obligații față de Serviciul Vamal.

Examinînd materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins din următoarele considerentele.

Conform art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept, să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013, a fost constatată insolvabilitatea debitorului SRL „Tehinstal Grup” și intentată procedura simplificată a falimentului SRL „Tehinstal Grup”, totodată, s-a stabilit termenul limită pentru înregistrarea cererilor de validare a creanțelor de către creditori, pînă la data de 10 februarie 2014, iar ședința de validare a creanțelor fiind numită pentru data de 04 martie 2014.

Ulterior, după termenul limită stabilit de instanța de insolvabilitate, la 19 noiembrie 2015, creditorul Serviciul Vamal al Republicii Moldova a depus cerere privind validarea creanțelor față de SRL „Tehinstal Grup” prin care a solicitat validarea creanței în mărime de 877254, 82 lei, dintre care 576828, 78 lei constituie drepturi de import, iar 300426, 04 constituie penalitate, iar, prin cererea suplimentară depusă la 23 mai 2016, Serviciul Vamala a solicitat repunerea în termenul de validare a creanței și satisfacerea creanței totale în mărime de 1018773, 17 lei, dintre care 576828, 78 lei constituie drepturi de import și 441944, 39 lei constituie penalitatea.

Astfel, prin încheierea recurată a Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, a fost repusă în termen cererea de validare a creanței înaintate de către Serviciul Vamal față de debitorul SRL „Tehinstal Grup”, în procedura falimentului simplificat și s-a stabilit ședința specială de validare a creanței înaintate de către Serviciul Vamal, față de debitorul SRL „Tehinstal Grup”, în procedura simplificată a falimentului, pentru data de 28 noiembrie 2016, ora 15:00.

Verificînd legalitatea și temeinicia încheierii menționate în raport cu criticile formulate în recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea unei asemenea cereri, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 35 alin. (4) din Legea insolvenței, odată cu hotărârea de intentare a procedurii de insolvență, administratorul insolvenței expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolvent.

Conform art. 140 alin. (1) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului.

Conform art. 145 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Prin prisma prevederilor normelor legale suscitade, Colegiul consideră întemeiate concluziile instanței de apel că la materialele dosarului nu se regăsesc careva probe, ce ar confirma faptul că administratorul insolvenței a notificat creditorul Serviciul Vamal despre intentarea procesului de insolvență față de SRL „Tehinstal Grup” cât și despre data limită de înaintare a cererilor de validare a creanțelor.

Or, după cum reiese din materialul probatoriu și anume, din raportul administratorului provizoriu privind executarea funcțiilor în cadrul procedurii provizorii de insolvență la SRL „Tehinstal” pentru perioada 23 august 2013-07 noiembrie 2013, la materialele dosarului exista informația privind faptul că Serviciul Vamal era antrenat într-un litigiu judecătoresc privind încasarea datoriei de 785620 lei, însă a evitat să-l notifice în conformitate cu exigențele legale.

Respectiv, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că eroarea comisă de către administratorul provizoriu/lichidatorul Roman Sîrbu, prin nenotificarea Serviciului Vamal despre intentarea procesului de insolvență față de SRL „Tehinstal” și despre data limită de înaintare a cererilor de validare a creanțelor, nu-i poate fi imputată creditorului Serviciului Vamal, din care considerente cererea privind repunerea în termen fiind una întemeiată.

În acest sens, Colegiul respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului

precum că odată ce hotărârea instanței de insolvență din 24 decembrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial la 24 ianuarie 2014, respectiv creditorul Serviciul Vamal avea posibilitatea să cunoască despre intentarea procesului de insolvență față de debitorul SRL „Tehinstal Grup”, în procedura simplificată a falimentului, or, odată ce la materialele dosarului se aflau careva probe care atestau faptul că între Serviciul Vamal și SRL „Tehinstal Grup” exista careva raporturi obligaționale pecuniare, chiar și în litigiu, avea obligația pozitivă de a respecta procedura de notificare față de Serviciul Vamal.

Astfel, având în vedere cele menționate și faptul că instanța de recurs nu a constatat aplicarea eronată a normelor de drept de către instanța de insolvență, Colegiul ajunge la concluzia că nu există temei pentru casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, or aceasta este legală și întemeiată, considerent din care urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Tehinstal Grup”, în procedura falimentului simplificat.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, în procesul de insolvență a societății cu răspundere limitată „Tehinstal Grup”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători –

Dumitru Mardari

Maria Ghervas